

Dank voor de mogelijkheid om in te spreken vanavond, mijn naam is Hugo Spruit uit Zegveld en onze boerderij staat op de grens van Woerden en Bodegraven net naast als het geplande NNN natuurgebied Bodegraven Noord. Vorig jaar mei, bij het veldbezoek gezamenlijk met raadsleden van Bodegraven bent u met vele collega's komen kijken hoe mooi de polder nu is en hoe wij als boeren in en met de natuur werken. Maar u heeft ook kunnen zien hoe het afgeplagde proefveld waar nat schraalland zou moeten komen, mislukt is.

In de raad van Bodegraven is dit onderwerp meerdere malen behandeld, en onze zorgen voor toekomst zijn door vele raadsleden serieus genomen. Zorgen over de zeer stikstofgevoelige natuur in een agrarisch gebied, het onverantwoorde en onomkeerbare afplaggen, de zorgen om waterkwaliteit enzovoorts.

Maar de druk vanuit de provincie om akkoord te gaan is zeer hoog opgevoerd met een dreigbrief van de Zuid-Hollandse gedeputeerde Potjer als triest dieptepunt; Zijn boodschap aan de raad van Bodegraven was: "jullie gaan nu akkoord of anders beslis ik over jullie polder".

Deze ondemocratische handelswijze komt totaal niet overeen met het zorgvuldige proces zoals in uw raads informatie brief staat geschreven.

In de raad van Bodegraven zijn er wel 3 moties met grote meerderheid aangenomen.

Een motie tegen afplaggen, een motie van treurnis over het proces en hoe er met de zorgen uit de polder is omgegaan en de 3e motie die het belang onderstreept van boeren, de voedselvoorziening en de leefbaarheid van het buitengebied en dat we uiterst terughoudend moeten zijn met herbestemmen.

Maar helaas de bestemmingsplanwijziging is wel aangenomen.

Uw gemeente heeft na meer dan een jaar nog geen antwoord op de 35 bezwaren op de natuurplannen van Bodegraven Noord, ook dat komt niet overeen met een zorgvuldig proces.

In de raads informatie brief wordt verwezen naar de 'gedragen invulling'.

Het klopt dat we in 2018 hiermee ingestemd hadden, in het originele plan moest er 128 hectare afgeplagd worden. Dat stuitte toen al op heel veel weerstand. Het compromis toen is 60 hectare afplaggen geworden met als belangrijke voorwaarde dat er kwaliteits-natuur komt. Als we toen hadden geweten wat we nu weten hadden we zeker niet ingestemd. Nu weten we de gevolgen van stikstofgevoelige natuur, de broeikasgassen die vrijkomen als gevolg van afplaggen. En dat terwijl wij als veenweidegebied moeten werken aan 1 megaton CO2 reductie. En dan zien we in de praktijk dat deze plannen een heel kostbare mislukking gaat worden. Weet u dat de aanleg nat schraalland wel € 56.000,- per ha kost en voor het beheer komt daar nog elk jaar € 2000,- bij. Dat nat schraalland is dan ook nog een grote bedreiging voor de toekomst van ons boeren, geen bank wil noch financieren met stikstofgevoelige natuur zo dichtbij de boerderij.

Een vergunning voor welke activiteit dan ook, zelfs al is het voor verduurzaming, wordt onmogelijk.

Kijk maar hoe de boeren in de Meijegraslanden nu worden uitgerookt, terwijl zij 20 jaar terug ook gerustgesteld werden door de overheid, zoals dat nu bij ons gebeurt.

De natuurplannen komen voort uit papieren plannen die vanachter het bureau door hoog geleerden bedacht zijn. Welk type natuur er moet komen, theorie-plannen dus.

Maar zo werkt de natuur niet.

Natuur is praktijk net als boeren. In de raads informatie brief staat heel veel theorie maar 1 punt is wel praktijk en dat is hoe 200 jaar geleden de nu gewenste natuurtypes al voorkwamen in onze mooie polders, en dat was niet omdat er toen natuurorganisaties de scepter zwaaiden, niet omdat deze natuurtypes in het inrichtingsplan beschreven werden en ook niet omdat de provincies of gemeente dit zo besloten hadden. Nee deze natuurtypes waren er door het goede beheer wat de boeren toen uitvoerden.

Zij weten hoe zuinig je met de bodem moet omgaan hoe de bodem gezond blijft met een goede zuurgraad en dat er beetje voeding nodig is om het bodemleven te voeden. Dat levert een biodiverse rijkdom op in en op de bodem waarvan de weidevogels het mooie zichtbare resultaat zijn.

Die kloof tussen de theorie achter het bureau en de praktijk bij ons in de polder is groot, en moeilijk te begrijpen.

Om dat te beseffen moet u zich eens voorstellen dat; als u alleen in de theorie voldoende te eten heeft of ook echt daadwerkelijk in de praktijk eten heeft.

Uit al de natuurplannen blijkt helaas dat de theorie leidend is en de praktijk wordt niet gezien.

Zo heb ik dit jaar bij natuurmonumenten aangegeven dat ik graag meer wil doen voor de weidevogels op het natuurland wat wij beheren. “Nee”, was het antwoord: “op die weilanden geldt een botanisch doel en weidevogels mogen er wel zitten maar je mag ze niet helpen”.

Toen de eerste weidevogels er weer waren en het door het huidige zonnige weer veel droger is dan vorig jaar, heb ik toch tegen de regels in, één greppel met water plasdras gezet. Na 2 dagen liepen er al 7 kievieten dankbaar rond. Want voor mij is de praktijk belangrijker dan de theorie ik hoop voor u ook.

Met onze zorgen over stikstofgevoelige natuur en de gevolgen voor de toekomst van de boerderij, de zorgen van het onverantwoorde afplaggen ben ik eerder bij u en de gemeente Bodegraven geweest en ook bij de provincies Zuid Holland en Utrecht maar onze zorgen worden beantwoord met veel nietszeggende woorden en uiteindelijk weggewoven.hh

Dat je als natuur inclusieve boer, je toekomst wordt bedreigt door deze natuurplannen is onbegrijpelijk maar nu wel helaas de realiteit.

Daar ga je voor vechten en blijft ook hier de deur dicht dan rest ons nog de stap naar de rechter. Hopelijk is daar wel oog voor de praktijk.

Dank u wel.